

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและ ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม และกำลังมุ่งสู่ความเป็นอุตสาหกรรมเกษตร ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก เพื่อเลี้ยงคนทั้งประเทศ รวมทั้งส่งเป็นสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ในปัจจุบันได้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการว่างงาน อุตสาหกรรมในภาคต่างๆ ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ จากปัญหาดังกล่าว พบว่าตัวแปรสำคัญที่สามารถช่วยพยุงเศรษฐกิจของไทย ให้ต่อสู้กับภัยวิกฤตในปัจจุบันได้ก็คือ การเกษตร โดยการพัฒนาคุณภาพของผลผลิต และเพิ่มปริมาณการผลิตให้สูงขึ้น แต่การทำการเกษตรในประเทศไทย ยังต้องเผชิญกับปัญหาด้านการผลิตอย่างมาก โดยเฉพาะการเพาะปลูกพืช ซึ่งพบว่ามีการใช้สารเคมีเกษตรในปริมาณที่มาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ใช้สารเคมีดังกล่าว ซึ่งก็หมายถึงตัวเกษตรกรโดยตรง เช่น เกิดอาการเป็นพิษ ขันเนื่องมาจากการได้รับสารพิษที่ใช้ในไร่ นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดผลเสียหายแก่สภาพแวดล้อม เช่น พิษตอกด่างในดิน และในแหล่งน้ำต่างๆ

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (2536) ได้รายงานไว้ว่าในแต่ละปีจะพบสารเคมีเกษตรตอกด่างในผลผลิตการเกษตร และอาหารต่างๆ ประมาณร้อยละ 30 - 40 ของจำนวนตัวอย่างที่วิเคราะห์ โดยในจำนวนนี้ จะมีการตอกด่างเกิน ค่ามาตรฐานความปลอดภัย เฉลี่ยร้อยละ 10 ซึ่งผลการสำรวจปรากฏว่าผลไม้มีการตอกด่างของสารเคมี เกินค่ามาตรฐานมากที่สุด รองลงมาได้แก่ พืชผัก ส่วนอัญมณี และผลิตภัณฑ์สัตว์ แม้จะมีการตอกด่าง แต่ปริมาณที่พบยังไม่เกินมาตรฐานความปลอดภัย

นอกจากนี้ในด้านของปัญหาสุขภาพอนามัยของเกษตรกรจากการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ (2536) พบว่า มีผู้ป่วยที่ได้รับพิษจากสารเคมีเกษตร ทั่วประเทศ ในปี 2536 จำนวน 3,170 คน หรือ 53 คนต่อประชากรแสนคน โดยได้รับพิษจากการฉีดพ่นสารเคมี และเพื่อฆ่าตัวตาย โดยภาคที่อัตราการป่วยสูงสุด คือ ภาคเหนือ รองลงมาคือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตามลำดับ จังหวัดที่มีอัตราการป่วยจากสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชสูงสุด คือ กำแพงเพชร นครปฐม สุโขทัย อุทัยธานี และ ปทุมธานี

สำหรับปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นวลดศรี (2534) ได้รายงาน จากการศึกษาปริมาณสารตอกด่าง ของสารป้องกัน กำจัดศัตรูพืช ตั้งแต่ปี 2519-2522 จำนวน 947 ตัวอย่าง ตรวจพบสารตอกด่างกลุ่มอุริกาในคลอริน ถึง 941 ตัวอย่าง หรือ 99.4 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นก็ทำการสำรวจ วิเคราะห์จนถึงปี พ.ศ. 2530 - 2531 ก็ยังพบสารตอกด่างในดินอยู่มาก กระจายไปตามดินแน่นอนของเกษตรกรรมต่าง ๆ ทั่วประเทศ จากรายงานปริมาณสารพิษ ตอกด่างในดินดังกล่าว ในปี 2530-2531 กองวัตถุมีพิษการเกษตร

กรมวิชาการเกษตร ได้ทำการสำรวจวิเคราะห์สารพิษตอกด่างในดินตะกอน จากแหล่งน้ำต่าง ๆ ทั่วประเทศ จำนวน 71 ตัวอย่าง ตรวจพบสารเคมีมอร์กานคลอริน 10 ชนิด และ กลุ่มมอร์กานในฟอสเฟต 5 ชนิด สารที่ตรวจพบส่วนใหญ่ ได้แก่ ดีลดริน (Dieldrin) อัลดริน (Aldrin) เยปตาคลอร์ (Heptachlor) และ พารา-พารา-ดีดีที (P,P'-DDT) สำหรับสารพิษตอกด่างในบรรยายกาศ Davies (1973) ได้รายงานไว้ว่า ขณะที่มีการจัดพื้นที่ทำการเกษตรนั้น ผู้ผลิตจะทำการฉีดสารเคมีทาง空中ของสารพิษนี้ไว้ และ ยังสามารถฉีดชีมเข้าส่วนที่ร่วงเยียจากผิวน้ำดินขึ้นสู่บรรยายกาศได้ เมื่อผ่านตาก็จะระล้างสารเคมีทาง空中ของสารเหล่านี้ลงสู่แหล่งน้ำได้ Edwards (1973) กล่าวว่าต่อมีพิษที่ฉีดพ่น หรือป้ายทางเครื่องบินนั้น จะมีเพียง 25 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ตกถึงพืชที่เราต้องการ ส่วนอีก 75 เปอร์เซ็นต์ จะปลิวไปบนอยู่ในอากาศ ยิ่งเมื่อขนาดของเม็ดยา หรือฝอยของยาที่ฉีด หรือ ป้ายทางอากาศลงมากเท่าไหร่ ต่อมีพิษก็ยิ่งมีโอกาสปลิวไปบนอยู่ในบรรยายกาศได้มากขึ้นเท่านั้น

จังหวัดพิษณุโลกเป็นจังหวัดหนึ่งที่ทำการเกษตรกันอย่างกว้างขวางโดยมีพื้นที่ทำการเกษตร 2,927,393 ไร่ พื้นที่ไม่ยืนต้น 323,524 ไร่ พื้นที่ปลูกพืชผัก 16,632 ไร่ และพื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ 552 ไร่ โดยเฉพาะในเขตชานเมือง มีพื้นที่ทำการเกษตรถึง 290,037 ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกร 16,833 ครัวเรือน จำนวนเกษตรกร 59,635 คน ซึ่งทำการเกษตรของเกษตรกรในการที่จะเพาะปลูกพืชให้มี ประสิทธิภาพ ผลผลิตสูง คุณภาพดี และคุ้มค่าแก่การลงทุน จำเป็นที่จะต้องมีการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ซึ่งสารเคมีเกษตรที่ใช้ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมายทั้งทางด้านสุขภาพอนามัยของเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะด้วยเกษตรกร(สำนักงานเกษตร ,2539) จากการที่สำรวจสถานะของสถานีอนามัยตำบลบึงพระ (2538) จากเกษตรกรจำนวน 335 ราย พบว่า ไม่มีสารพิษตอกด่างในร่างกายร้อยละ 31.89 มีสารพิษแต่ไม่ถึงขั้นอันตราย ร้อยละ 40.92 และมีสารพิษอยู่ในขั้นอันตรายร้อยละ 36.19 ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ ความเข้าใจและวิธีการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาถึงความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก การศึกษาดังกล่าวจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่สำคัญในการจัดทำโครงการส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ วิธีการใช้สารเคมีการเกษตรที่ถูกต้อง เพื่อลดปัญหา และอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้สารเคมี ของเกษตรกรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะ ส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม ความรู้ความเข้าใจในการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช กับความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรคของเกษตรกร เกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากผลการวิจัยในเรื่องนี้ สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยไปวางแผนโครงการ และการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ของเกษตรกรต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และความรู้ความเข้าใจในการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ในพื้นที่ 10 ตำบล 10 หมู่บ้าน เขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวนเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง 185 ราย โดยความต้องการฝึกอบรมอาจมีความสัมพันธ์กับตัวแปร ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิ 1 ความสัมพันธ์ของตัวแปร

ตัวแปรอิสระ(Independent Variables)

ลักษณะส่วนบุคคล
-อายุ
-ระดับการศึกษา
ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
-รายได้ของครอบครัว
-ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตร
-การใช้สินเชื่อ
-แรงงานจ้างพ่นสารเคมี
-แรงงานในครอบครัว
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

ตัวแปรตาม(Dependent Variable)

ความต้องการฝึกอบรมการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช

นิยามศัพท์

ความต้องการ หมายถึง ความประณานาทจะเข้าไปมีส่วนร่วมหรือ ผูกพันกับสิ่งที่ต้องการ หรือ ความอยากได้ในเรื่องต่างๆ

การฝึกอบรม หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานให้เกิดผลดีขึ้น

ความต้องการในการฝึกอบรม หมายถึง ความต้องการในการฝึกอบรมของเกษตรกรใน 什么地方เมือง จังหวัดพิษณุโลก เรื่องการใช้สารป้องกัน กำจัดศัตรูพืช โดยความต้องการจะแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หมายถึง สารเคมีที่ใช้ป้องกันกำจัดศัตรูของพืชที่ปลูก ได้แก่ โรค แมลง และ วัชพืช

พิษภัยของสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หมายถึง ผลกระทบทั้งชนิดเฉียบพลัน หรือ เรื้อรังของ สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ชนิดใดชนิดหนึ่ง ที่ทำให้เกิดอันตรายทั้งทางตรง หรือ ทางอ้อมต่อ คน สัตว์ และ สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเราทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ได้แก่ ธรรมชาติ ที่อยู่รอบๆ เช่น ดิน น้ำ อากาศ พื้นที่ เป็นต้น

รายได้ หมายถึง รายได้จากการประกอบอาชีพทางการเกษตรและนักการเกษตร ของครอบครัวเกษตรกรที่ได้ต่อไป

ขนาดพื้นที่ทำการเกษตร หมายถึง จำนวนพื้นที่ทั้งหมดที่มีหน่วยดินเป็นไร่ของเกษตรกร ทั้ง ที่เป็นของตนเอง หรือ เช่าทำ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของเกษตรกรในการระบุวิธีการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ในด้านการ เลือกซื้อสาร การขนส่ง การเก็บรักษา พิษภัยจากสารเคมี การผสมสารเคมี การกำจัดภาชนะบรรจุ สารเคมี การเกิดพิษและการปฐมพยาบาลเป็นต้น